

EQUIPAMENTS ► CÒMIC

Camp diu ara que «no és definitiu» que el museu vagi a l'actual CAP

► No hi ha partida pressupostària per a aquest curs, i tampoc la preveu per al vinent

► L'ARCA continuarà adquirint reedicions de títols clàssics per al fons de la col·lecció

ANDRÉS LUENGO*
LA MASSANA

S'es prometien molts feliços els *comiqueros* del país, amb Joan Pieras al capdavant, quan al juliol passat EL PERIÒDIC avançava l'avantprojecte amb la ubicació i la definició conceptual del futur Centre d'Interpretació i Documentació del Còmic. El cònsol major de la Massana, Josep Maria Camp, avalava aleshores com a emplaçament del museu la finca que ha de deixar lliure l'actual Centre de salut comunal. Mig any després, les coses no estan tan clares. Gens. Fins al punt que aquesta mateixa setmana Camp matisava les seves declaracions i frenava l'optimisme ambiental: «D'acord amb l'avantprojecte, el museu ha d'anar al xalet Guilló. Aquesta és la idea original, però això no vol dir que la decisió estigui presa, ni que aquesta sigui l'opció definitiva. S'haurà de veure, a mesura que el projecte vagi avançant, si el lloc és l'òptim i si hi disposaríem de l'espai suficient».

Que el projecte avanci depèn lògicament de la situació econòmica. I en aquest sentit, Camp és clar i no es fa il·lusions: «Ara mateix la prioritat del Comú no és el museu del còmic, sinó l'Espai Jove. I l'any que ve, també. Aquest curs no hem destinat

cap partida pressupostària al museu, i sincerament, no crec que el pròxim tinguem una millor disponibilitat pressupostària. Tampoc no m'atreveixo a dir si d'aquí a dos anys ens hi podrem posar. Alerta, però, que això no significa que el projecte estigui aturat: hi continuem treballant amb l'adquisició de fons per a la futura biblioteca del Centre de Documentació». Així ho confirma el mateix Pieras, ànima de la Massana Còmic, director de l'Associació del Còmic, la Il·lustració i l'Animació (ARCA) i impulsor del museu: «La comissió gestora ha aprovat una partida per adquirir arxius i reedicions de clàssics del còmic. La idea és anar acumulant un fons amb tot aquell material que considerem que no pot faltar en una biblioteca especialitzada, des dels *Capitán Trueno* fins al *Jabato*, *Terry y los Piratas*, *El Príncipe Valiente* o *Tarzán*».

MUSEU DE PAPER // La biblioteca serà només una de les dependències previstes a l'avantprojecte del Centre d'Interpretació, un ambiciós document que preveu un edifici de soterrani i tres plantes d'uns 100 metres quadrats cadascuna, amb magatzem, sales d'exposicions permanent i temporal, hemeroteca i sala de consulta. Els fons de la col·lecció està actualment format per originals donats per dibuixants i historietistes com ara Carlos Ezquerro, Forges, Carlos Grangel i Jordi Macabich. A més, i endut potser pel seu optimisme innat, Pieras confia que les biblioteques nacionals d'Espanya i França cedeixin al Centre un dels exemplars que el corresponen en concepte de dipòsit legal. Però de moment tot això es quedarà al paper. Com a mínim, fins al 2011. ■

*aluengo@andorra.elperiodico.com

Aquest any tampoc no hi haurà façanes de còmic a la Massana

► Pieras busca a Bèlgica professionals per pintar les parets mitgeres

A L
LA MASSANA

La primera pedra del museu haurà d'esperar, com a mínim, fins al 2010. Però no és l'única iniciativa de còmic que la crisi econòmica ha obligat a suspendre: les façanes de *tebeo* inspirades en els models de Brussel·les i Angulema que Pieras (i Camp) esperaven estrenar a la pròxima edició de la Massana Còmic també hauran d'esperar una millor conjuntura. Però el Comú no desisteix, i ja prepara una nova ordinació de publicitat exterior que avall legalment la pretensió del Comú que la iniciativa privada patrocini les façanes de còmic. Una forma *imaginativa* de reduir costos que permetria als patrocinadors col·locar la seva imatge corporativa en una paret mitgera com ara la d'aquí al costat, un primer esbós dissenyat per Josep Maria Blanco –autor de *La Família Ulises* i supervivent de l'era daurada del TBO– amb motius massanencs, des del trenet turístic fins al llapis que serveix de símbol al saló del còmic.

Però les estretors pressupostàries no són l'única dificultat amb què s'ha topat el Comú a l'hora de fer realitat la ruta de façanes: Pieras no ha pogut localitzar cap professional del país capaç de traslladar a una paret mitgera el disseny a escala proposat pel dibu-

► Esbós d'una façana de còmic dibuixada per Blanco.

xant. «Si que ens ho farien sobre l'ones, que pintarien al taller i després es podrien penjar al davant de la façana. Però no és aquesta la idea que tenim», diu. El director de l'ARCA ja busca assessorament a

Angulema i a Brussel·les, que llueixen des de fa anys itineraris de còmic als seus centres urbans. Tal com en els matrimonis mal avinguts, haurà d'anar a buscar a fora el que no troba a casa. ■

PATRIMONI ► PROJECCIÓ EXTERIOR

Revolta arqueològica contra Llovera

► Un manifest l'acusa de «desnacionalitzar» els museus catalans

EL PERIÒDIC
ORDINO

A Xavier Llovera li creixen els nans. L'excavador de Recerca Històrica del Servei de Patrimoni i actual director del Museu d'Arqueologia de Catalunya (MAC) va haver d'encaixar ahir un torpede en forma de manifest, que, sota el lema *SOS Museu d'Arqueologia* i amb la firma de més de 1.300 professionals –entre catedràtics i professors universitaris, arqueòlegs, historiadors i professors de secundària, així com «periodistes, llatínistes i usuaris de museus d'arreu dels Països Catalans», acusa Llovera dels pecats nefands de «desnacionalitzar»

els equipaments culturals catalans, «reduir-ne l'entitat i la qualitat», «provincianitzar» Barcelona i «amagar amb artificis lingüístics el que és l'efectiva desaparició del MAC». I tot això, quan encara no fa ni quatre mesos que va assumir-ne el càrrec, i en resposta a les primeres entrevistes que va concedir a principi de febrer a diversos mitjans de comunicació catalans, en què assumia l'encàrrec de fusionar els museus d'Arqueologia, Història i Etnologia en una sola entitat –el Museu de les Ciències Socials–, anunciava retallades pressupostàries que afectarien principalment les arres d'investigació i excavacions, renunciava a les grans exposicions temporals, i ventilava una profunda reformulació d'un discurs museogràfic que titlla d'obsolet i caduc.

► Xavier Llovera, actual director del MAC.

La principal acusació del Manifest és la «pèrdua de perspectiva nacional» catalana, s'entén inspirada suposadament per Llovera i avalada per proves com ara que «en parlar de

l'exposició permanent esmentin només Catalunya, sense les Illes Balears, les Pitiüses i el País Valencià, malgrat que al museu hi ha col·leccions importants d'aquests territo-

ris». Els sotafirmants conclouen que Llovera planteja un museu «de Comunitat Autònoma» –en castellà– que funcionarà com a eina més per a la «definitiva desarticulació dels Països Catalans». Més consistència tècnica –i menys bilis política– semblen tenir arguments de tipus econòmic com ara que entre el 2006 i el 2008 la Generalitat va invertir més d'un milió d'euros en el MAC, una institució destinada a desaparèixer –fins i tot la seva seu física a Barcelona– si finalment s'erigeix el Museu de les Ciències Socials. Finalment, també li reuonen que «un any després de presentar el pla de Museus català, «ningú no sàpiga encara què ha de ser el nou Museu, ni quin serà el futur de les seus del MAC». Acusacions a què, en qualsevol cas, respondria millor l'antecessor de Llovera, Pere Izquierdo. El Manifest està dirigit a la Conselleria de Cultura, que encapçala Joan Manuel Tresserras. ■